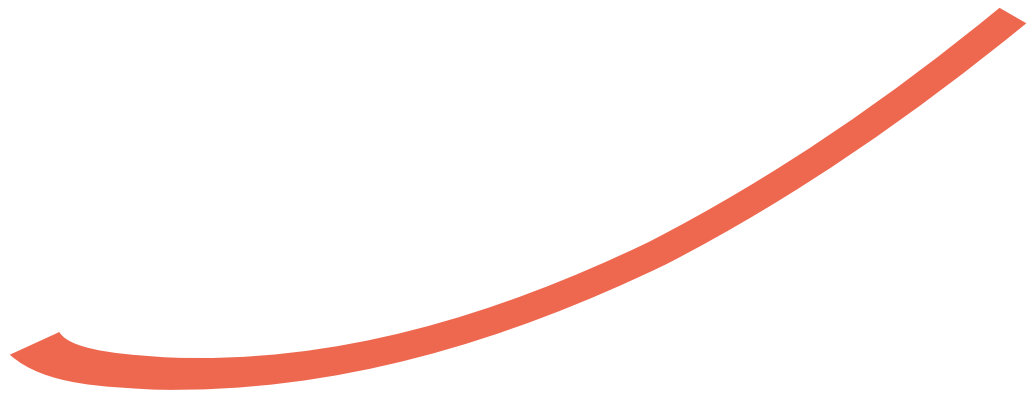

QUÈ ÉS PRIMER: EL JOC O LA JOGUINA?

REGALAR JOGUINES PLENES DE BONES EXPERIÈNCIES¹

La màgia dels reis comença amb la carta i és un dels records més bonics de la infantesa que perdura quan som grans. Si, a més, pares i mares compartim jocs amb fills i filles, la joguina serà el millor regal que recordem. Perquè la pedagogia de cada joc i cada joguina ajuda a créixer a l'infant.

AINA FLORES HIDALGO²
Col·legiada núm. 1528
Barcelona, gener 2017

<<Estimats reis mags...>>, les paraules clau que comencen dins una carta plena de sorpreses i il·lusions, escrites amb esforç i bona cal·ligrafia, lletres de colors amb retoladors i bolígrafs especials, i si cal, treure una mica la llengua per precisar bé el moviment de la mà en escriure.

Atureu-vos a observar els nens i les nenes, com intenten recordar amb gran concentració el que més desitgen; mirades a l'infinit, colpejar el retolador a la barbata, seure gairebé a la punta de la cadira... cadascú amb el seu recurs per fer memòria de tantes coses per escriure.

M'encanta la preocupació que tenen per ser clars en el seu missatge. Fan ús de lletres grosses i vistoses, o els que encara no fan lletra lligada, perfectes majúscules que ocupen tota la pauta. I és que la màgia dels reis comença amb una carta, però el més important és que acaba com un dels records més bonics de la infància, i perquè no, perdura també un cop som adults.

Parlant amb la meva família i els meus amics sobre els regals de reis, el més curiós no va ser que recordessin en si el nom de la joguina, sinó que afegien amb gran entusiasme el que havien sentit al rebre-la, de jugar sense parar, en fi, tot el que és fruit del record viscut el dia assenyalat. <<Que divertit és el soroll del paper en estripar-lo!>> – deien. Perquè el joc i la joguina, pedagògicament parlant, és un element educatiu de primer ordre.

Barbies, la Rosaura, Nancys, Barriguitas, Tracy, els jocs de taula tipus Monopoli, Quien es quien, Cocodrilo Sacamuelas, ninots com els Pinypons, Polly Pockets, aprenentatges amb Ordilingua, emocions amb Aventura del volcàn... són alguns dels múltiples exemples de les seves respostes. El més important va ser com remarcaven i explicaven amb entusiasme els records i les vivències amb aquelles joguines, a les quals jo m'afegeixo per haver-les compartit amb ells en algun moment determinat o, per ser de la mateixa generació.

Per exemple, les Barbies, coincideixo que no era en si la nina, si no totes les històries que arribàvem a inventar. Hores i hores de converses que feien més curta, si cap, l'estona d'esbarjo. La il·lusió de portar-les a l'escola un 8 de gener. Aquells escassos minuts de pati donaven peu a fer converses innocents, els primers 'realities show' amb les Barbies, el Ken o el Paul. Encara recordo les sabates de taló de la Barbie que quedaven oblidades al mig del pati...

Els nens, entusiasmats amb la pilota nova de cuir, xutaven tan fort com podien per imitar els jugadors del "Dream Team", mentre nosaltres protegíem abans les nostres nines i els seus preciosos pentinats, que no pas a nosaltres mateixes de rebre un bon cop de pilota. Fins que s'adonaven les mestres de que la pilota era de cuir i no podia estar al pati.

A la carta no deixem pistes sobre el que esperem recordar, però en canvi, els reis mags porten precisos paquets embolicats, i a més a més, il·lusió i temps per compartir amb els amics i amb els nostres pares, mares, i germans. Temps per ser infants!

Quanta raó té Toy story: les joguines no són tan sols objectes, sinó que són una proposta de diversió assegurada, ens fan companyia i estan per deixar-los marques de desgast al recrear històries inventades.

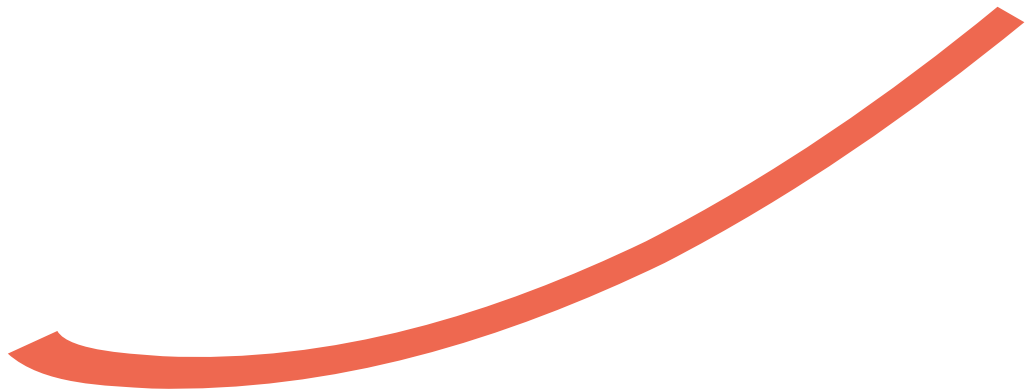
Si a més a més, els pares i mares, educadors de gran importància pel desenvolupament dels fills i filles, busquen temps del seu dia a dia per compartir jocs i somriures, possiblement aquella joguina serà més que un nom, serà el millor regal que recordi un nen. Al final no és pas tenir gran quantitat de joguines, sinó aquelles que realment es desitgen i es poden compartir.

Vull proposar un anunci que és justament la clau per entendre que la joguina és aquella que dona veritable joc, que ens fa gaudir, que ens educa al cap i a la fi. Recordeu: no és en si el motlle de galetes, sinó la diversió assegurada de jugar a la cuina, fer guerres de farina i, per suposat, divertir-se plegats tot sent esbojarrats cuiners. És o no és un regal?

1-Publicat al blog d'Aina Flores "Reculls de pedagogia" d'EIX DIARI el 18-12-2014

<http://www.eixdiari.cat/opinio/doc/52355/que-es-primer-el-joc-o-la-joguina.html?showdesktoppage=true#.VJU72hlv-7k.facebook>

2-Pedagoga i Tècnica d'Educació Infantil, experta en orientació acadèmica i professional, membre de la Xarxa d'Experts del Col·legi de Pedagogs.

Els pensaments, criteris i judicis expressats en l'article són exclusivament els de l'autor/a
L'article pot ser reproduït, citant-ne l'origen i l'autor/a